

СКОРОЧЕННЯ ПЕРСОНАЛУ Є СТРАТЕГІЧНОЮ ПОМИЛКОЮ, ЯК І ПОДІЛ НА ВИКЛАДАЧІВ ТА ДОСЛІДНИКІВ

By Frits Ahlefeldt

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Кетрін Габбард і Демієна Пейджа «Навіть у складні часи викладацький персонал є цінним активом, а не витратами, яких слід позбутися».

У ній автори наголошують, що скорочення викладацького складу в умовах фінансового тиску є стратегічно хибним рішенням, яке підриває основи функціонування університетів. Викладання – основа діяльності університету та ключове джерело доходів. У секторі вищої освіти Великої Британії надходження від освітньої діяльності університетів перевищують доходи від досліджень і в багатьох випадках є визначальними для фінансової стабільності інституцій. Саме викладацький персонал відіграє центральну роль не лише у навчальному процесі, а й у забезпеченні економічної життєздатності ЗВО. Внесок викладачів не обмежується проведенням занять: вони здійснюють проектування освітніх програм, оцінювання результатів навчання, супровід навчального шляху студентів, підтримують їхню академічну мотивацію. Саме це забезпечує залучення і подальше утримання студентів. Разом із тим, наразі існує системна проблема, суть якої – недооцінка викладацької праці. Попри формальне

зростання уваги до якості викладання та розвитку освітніх траєкторій, значна частина викладачів працює в умовах нестабільної зайнятості, зокрема – на тимчасових або часткових контрактах. Така практика підриває професійну стабільність і негативно впливає на якість освітнього процесу через зростання стресу, ризик професійного вигорання та плінність кадрів. Причому викладачі, орієнтовані виключно на освітню діяльність, частіше працюють на умовах неповної зайнятості. Поділ академічного персоналу на «викладацький» і «дослідницький» є умовним і не відображає реальної складності їхньої діяльності. Багато викладачів активно займаються науковою та методичною роботою, беруть участь у професійних спільнотах і роблять суттєвий внесок у розвиток освітніх практик, однак ці види діяльності часто залишаються недостатньо визнаними на інституційному рівні. Кетрін і Демієн підкреслюють, що викладацький персонал є ключовим ресурсом університетів, а не допоміжним елементом, і саме від нього залежить якість освіти та фінансова стабільність ЗВО. Економічні проблеми не повинні призводити до скорочення саме цієї категорії працівників, оскільки такі рішення підривають довгострокову спроможність університетів виконувати свою місію.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/opinion/even-hard-times-teaching-staff-are-vital-assets-not-costs-be-shed>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини
#НРАТ_TimesHigherEducation

2026-04-08

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів